

tagelse, burde der sættes en Stopper herfor, og til Klargørelse af hele dette Forhold, der var af stor Interesse for Befolkningen, havde man formet Forespørgselen som foran angivet, idet Partiet, hvad Lovhjemmelen til den omtalte Overtagelse af Bilruter angaar, havde den Opfattelse, at en saadan overhovedet ikke fandtes.

Ministeren for offentlige Arbejder gjorde nærmere Rede for, hvilke Ruter der allerede var overtaget, og udtalte i Almindelighed, at de Ruter, Banerne — Statsbanerne og Privatbanerne — søgte at erhverve, var saadanne, der forbinder Købstæderne, og som frembyder Mulighed for gennemgaaende Trafik i Konkurrence med Banerne, derimod ikke Oplandsruter eller saadanne Ruter, der virker som Føderuter for Banerne. I øvrigt havde Statsbanerne kun Interesse i Erhvervelse af ca. 10—11 pCt. af de 771 Personautomobilruter, der findes i Landet. — Hvad Lovhjemmelen angaar, henviste Ministeren til Rutebilloven af 1927, der afgav tilstrækkelig Hjemmel, og Statsbanernes Udgifter til Bilruternes Erhvervelse blev afholdt under Statsbanernes Anlægskonto paa Finansloven.

Ordføreren for Forespørgerne fastholdt imidlertid sit Standpunkt og fremsatte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Idet Folketinget udtaler Ønsket om, at Statsbanernes eventuelle Overtagelse af Rutebiltrafikken optages til fornyet Drøftelse og Ordning gennem Lovgivningen, gaar Tinget over til næste Punkt paa Dagsordenen.«

Ministeren erklærede heroverfor, at han i og for sig intet havde at indvende mod en Revision af Loven af 1927, men kun for saa vidt man motiverede Kravet herom med, at Loven burde afløses af Bestemmelser svarende til det af Folketinget i 1927 vedtagne Lovforslag, der afveg fra den endelige Lov ved den Bemyndigelse, Forslaget gav Ministeren til at forhindre Rutebilanlæg, som skønnedes at ville genere bestaaende Jernbaner. — *Ordføreren for Socialdemokratiet (N. P. Nielsen)* henholdt sig i det væsentlige til Ministerens Udtalelser, og *Ordføreren for Venstre (Vagn Bro)* udtalte Ønsket om en snarlig Revision af den gældende Lov, en Revision, der tog alle de Hensyn, der burde tages, nemlig til det private Initiativ, til de bestaaende Ruter, til Banerne og i første Række til Befolkningens Interesser. — *De Konservatives Ordfører (Ulrich)* mente, at det Lovgrundlag, Ministeren stod paa, var temmelig svagt, og han vilde finde det heldigt, om en Revision af Loven blev foretaget af hertil